

**SPRAWOZDANIE MERYTORYCZNE Z DZIAŁALNOŚCI
FUNDACJI STREFA WOLNOSŁOWA
w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2021 roku**

SPIS TREŚCI

1. Dane Fundacji	s. 3
2. Cele, zasady, formy i zakres działalności statutowej	s. 4
2.1. Działalność Fundacji Strefa WolnoSłowa	s. 5
3. Uchwały	s. 35
4. Dane finansowe	s. 36

1. DANE FUNDACJI

Nazwa fundacji:

Strefa WolnoSłowa

Siedziba i adres:

ul. 11 Listopada 24/34, 03-436 Warszawa

E-mail:

info@strefawolnoslowa.pl

Data rejestracji i numer księgi rejestrowej:

- 30.11.2011, sporządzenie aktu notarialnego przez asesora notarialnego Agnieszkę Anitę Kunecką, zastępcę notariusza Elżbiety Drażek, w Kancelarii Notarialnej Niepodległości 159
- 19.12.2011, Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym, **0000405137**

Statystyczny numer identyfikacyjny w systemie REGON:

145929290

NIP

5242748489

Rada fundacji:

Kamil Kamiński

Pietro Luigi Floridia

Zarząd fundacji:

Alicja Borkowska (prezeska zarządu)

Weronika Chinowska (członekini zarządu)

2. CELE, ZASADY, FORMY I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI STATUTOWEJ

Fundacja jest organizacją pozarządową realizującą zadanie sfery pożytku publicznego związane z promowaniem wielokulturowości, tolerancji i szacunku do innych kultur.

STREFA WOLNOSŁOWA ma na celu organizację działań artystycznych, kulturalnych i edukacyjnych nastawionych na dialog międzykulturowy i międzypokoleniowy. Interesują nas inicjatywy na granicy sztuki i interwencji społecznej, poruszające aktualne problemy w Polsce, Europie i na świecie, działania artystyczne angażujące osoby z różnych grup społecznych, umożliwiające spotkanie poprzez sztukę, promujące czynną postawę wobec rzeczywistości społecznej.

Określenie celów statutowych fundacji:

Zgodnie z §9 Statutu Fundacji Strefa WolnoSłowa celem fundacji jest:

- a) Promocja i działanie na rzecz postaw otwartych i tolerancyjnych, dialogu międzykulturowego i międzypokoleniowego, idei społeczeństwa obywatelskiego oraz czynnej, twórczej postawy wobec różnych kultur i wobec rzeczywistości społecznej;
- b) Wspieranie działań z zakresu kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i tradycji,
- c) Działalność artystyczna i animacja kultury nastawione na aktywizację wykluczonych grup społecznych, dialog międzykulturowy i międzypokoleniowy oraz współpracę między społeczeństwami,
- d) Wspieranie działań z zakresu edukacji i integracji europejskiej, praw człowieka oraz działań wspierających demokrację,
- e) Zdobywanie i rozpowszechnianie wiedzy z zakresu dialogu międzykulturowego oraz poszukiwanie nowych, innowacyjnych metod animacji kultury i edukacji wielokulturowej,

Zasady, formy i zakres działalności statutowej z podaniem realizacji celów statutowych

Zgodnie z §10 Statutu Fundacja realizuje swoje cele statutowe w szczególności poprzez:

- a) Organizację i realizację projektów artystycznych, edukacyjnych i badawczych;
- b) Organizację i realizację wydarzeń kulturalnych, festiwali, spektakli teatralnych;
- c) Organizację i realizację artystycznych projektów międzynarodowych, konferencji, warsztatów oraz wymian w celu propagowania idei Fundacji;
- d) Budowanie sieci kontaktów z organizacjami o podobnym charakterze działalności w Polsce i zagranicą;
- e) Współpracę z instytucjami i organizacjami kulturalnymi oraz naukowymi, sektorem gospodarczymi, środkami masowego przekazu w kraju i za granicą

2.1. DZIAŁALNOŚĆ FUNDACJI STREFA WOLNOŚŁOWA

2.1.1 USŁYSZ REAGUJ

W projekcie poruszaliśmy kwestie związane z tematem przemocy wobec mniejszości kulturowych, narodowościowych i religijnych. Zastanawialiśmy się, jak przemoc objawia się w przestrzeni i debacie publicznej, a jak w naszym codziennym życiu. Stawialiśmy pytania dotyczące wykazywania się czujnością i wrażliwością na przejawy werbalnej i pozawerbalnej agresji oraz tego, jak reagujemy, kiedy ktoś w naszej obecności zostanie zaatakowany. To tematy, nad którymi od marca do czerwca pochylały się cztery wielokulturowe grupy w ramach warsztatów Azyl Warszawa 2021. Wykorzystując narzędzia artystyczne i teksty kultury pracowaliśmy w grupach wielokulturowych nad refleksją, jak mobilizować nas samych i innych świadków agresji i dyskryminacji na tle narodowościowym do reagowania i przeciwdziałania takim aktom. Finałem pracy warsztatowej był interaktywny spektakl – spacer *Woda jest bardzo zimna, ale nie mogę zostać na brzegu*, który odbył się w okolicach Teatru Powszechnego w Warszawie 20 czerwca 2021 r. z okazji Światowego Dnia Uchodźcy. O oprawę muzyczną spektaklu zadbała wielokulturowa grupa muzyków Sound in Space Orchestra

Materiały zebrane w fazie researchu, powstałe teksty i dźwięki zostały wykorzystane w podcastach radiowych, które zostaną opublikowane wspólnie z radiem TOK FM w lutym 2022 roku.

Równolegle do warsztatów i wydarzeń artystycznych zorganizowaliśmy regularne konsultacje dla osób nowo przybyłych do Polski.

Inicjatywom artystycznym w ramach projektu towarzyszyła seria działań wspierających zespół Strefy WolnoSłowej w dalszym rozwoju organizacji: kursy doszkalające oraz kampania fundraisingowa Garażówka WolnoSłowa.

➤ WIELOKULTUROWE WARSZTATY TWÓRCZE

Warsztaty teatralne

W spotkaniach brały udział dwie grupy warsztatowe – międzypokoleniowe grupy migrantów / migrantek i Polaków / Polek. Praca w ramach warsztatów teatralnych skoncentrowana była wokół pisania tekstów, tworzenie choreografii, przygotowanie monologów i scen do spektaklu *Woda jest bardzo zimna, ale nie mogę zostać na brzegu*.

Prowadzenie: Alicja Borkowska, Katarzyna Stefanowicz

Warsztaty choreograficzne

Spotkania odbywały się w wybrane weekendy od marca do czerwca 2021.

Wielokulturowe i międzypokoleniowe warsztaty choreograficzne oparte były na metodzie improwizacji ruchowej i elementach improwizacji kontaktowej.

Prowadzenie: Katarzyna Stefanowicz

Warsztaty dramaturgiczne

Uczestnicy warsztatów odpowiedzialni byli za przygotowanie tekstów, które włączono do scenariusza spektaklu *Woda jest bardzo zimna, ale nie mogę zostać na brzegu*.

Prowadzenie: Joanna Mueller, Artur Pałyga

Wszystkie grupy warsztatowe brały udział w warsztatach antyprzemocowych prowadzonych przez Łukasza Wójcickiego.

- SPEKTAKL *WODA JEST BARDZO ZIMNA, ALE NIE MOGĘ ZOSTAĆ NA BRZEGU*
Premiera 20.06.2021

„Zbliża się południe. Na ekranie smartfona śledzę trasę dostawcy, który zostawi mi jedzenie pod drzwiami. Widzę, gdzie jest, widzę, jak skręcił nie w tę ulicę, widzę, jak czeka na światłach. Dostawca jest ruchomą kropką na mapie.

Zastanawiam się jak często kropka znika. Gdzieś w połowie drogi, nagła sytuacja, ktoś wyjechał na czerwonym. Moje jedzenie nie dojedzie, kropka zniknie, aplikacja zwróci mi pieniądze i prześle mi maila z przeprosinami za zaistniałą sytuację. A może w miejsce kropki podpisanej Ivan pojawi się taka sama kropka z podpisem Mychajło.

Dzwonek do drzwi. Jedzenie czeka pod drzwiami. Nawet nie widzę Ivana ani Mychajły. Znika, zanim zdążę otworzyć drzwi.
Jest tylko kropką, niczym więcej.”

Przemoc może być jaskrawa, głośna i widoczna gołym okiem. Jednak bywa też przezroczysta – obecna w języku, ukryta w codziennych zachowaniach, reakcjach czy komentarzach. Jak ją dostrzec? Często tak głęboko zakorzenioną, że trudną do wydobycia na światło dzienne i – zdawać by się mogło – niemożliwą do nazwania i zwalczania?

W grupie twórców i twórczyń o różnym pochodzeniu kulturowym uważnie przyglądaliśmy się różnym postaciom przemocy pojawiającej się w naszych biografiiach – od najmniejszych jej symptomów po te, które określają tożsamość i wpływają na nasze miejsce w społeczeństwie i świecie. Rysowaliśmy linię od wspomnień z czasów szkolnych, poprzez opowieści o migracji, wojnie, opresji, aż do osobistych codziennych doświadczeń stykania się z przemocą, dyskryminacją, wykluczeniem. Zastanawialiśmy się nad możliwymi formami dostrzegania, sygnalizowania, reagowania i nagłaśniania.

20 czerwca 2021 – w Światowy Dzień Uchodźcy zaprosiliśmy publiczność do kontynuowania tej rozmowy razem z nami podczas interaktywnego spektaklu-spaceru *Woda jest bardzo zimna, ale nie mogę zostać na brzegu.*

Twórcy i twórczynie:

Valeriya Baradulina, Agnieszka Bąk, Ivanka Berchak, Lizaveta Bibikava, Alejandra Castelblanco, Dorian Czaplą, Ludmiła Dąbrowska, Olha Derlicka, Magda Derrien, Marlena Dudzic, Jacek Filc, Katarzyna Galon, Beata Godlewska, Rita Guretskaya, Barbara Herman, Viera Hres, Kamil Hyszka, Mahina Isaeva, Karolina Kaczorek, Volha Kalakoltsava, Marika Kamler, Bogumiła Karbowskiak, Kendall Kartaly, Olha Klochko, Oksana Kolisnyk, Wiktoria Konwent, Paulina Kowalska, Alina Kręcisz, Oksana Kuzhel, Veranika Los, Pavlo Luhovyi, Weronika Madejska, Varya Magomedova, Olesya Malyugina, Dorota Markiewicz, Ián Abel Castillo Martínez, Emilia Pijanowska, Piotr Podworski, Ina Sazon, Bazhena Shamovich, Polina Sivets, Viktor Troyan, Hanna Trubicka, Lena Tschauder, Катерина Твардовська, Ada Tymińska, Iryna Sylinyk, Magdalena Wojno, Anna Zalevska, Alicja Borkowska, Joanna Mueller, Katarzyna Stefanowicz, Artur Pałyga, Ray Dickaty

Produkcja: Magdalena Duszyńska-Sasin

Promocja: Weronika Chinowska

➤ KAMPANIA CROWDFUNDINGOWA

Dzięki możliwości zatrudnienia fundraisera w ramach projektu, zdecydowaliśmy się w maju 2021 rozpocząć kampanię crowdfundingową „Garażówka WolnoSłowa” w serwisie Zrzutka.pl (<https://zrzutka.pl/smum6x>) i zebrać fundusze na działalność statutową Fundacji.

Udało nam się zebrać 13 tys. 433 zł.

➤ KONSULTACJE PRAWNE I POMOC DLA CUDZOZIEMCÓW I CUDZOZIEMEK

W ramach projektu odbywały się bezpłatne konsultacje prawne dla osób migranek i uchodźczych oraz pomoc / asystowanie w codziennych sprawach tj. załatwianie spraw w urzędach, przygotowanie pism, wypełnianie formularzy, kontakty z urzędem pracy.

➤ WYKŁAD INAUGURUJĄCY PROJEKT USŁYSZ REAGUJ Z PROFESOREM LECHEM NIJAKOWSKIM

Spotkanie z profesorem Lechem Nijakowskim dotyczące tematu przemocy wobec mniejszości kulturowych, etnicznych, religijnych, jej konsekwencji, jak również metod jej przeciwdziałania. Wykład i towarzysząca mu rozmowa oficjalnie zainaugurowały nowy projekt Strefy WolnoSłowej USŁYSZ REAGUJ. Jednocześnie był inspiracją do pracy nad wydarzeniem performatywnym przygotowywanym od marca 2021 roku przez nasze cztery grupy warsztatowe na Światowy Dzień Uchodźcy.

Lech Nijakowski – dr hab., profesor uczelni, kierownik Zakładu Socjologii Ogólnej w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego, stały doradca Komisji Mniejszości Narodowych i Etnicznych Sejmu RP, członek redakcji „Przeglądu Humanistycznego”, „Studiów Socjologiczno-Politycznych. Seria Nowa” oraz „Zdania”. Obszary specjalizacji: genocide studies, socjologia etniczności, socjologia konfliktu, socjologia historyczna, memory studies, analiza dyskursu, współczesne teorie socjologiczne.

2.1.2 DRAMATURGIE SPOŁECZNE

Dramaturgie społeczne to kontynuacja współpracy Teatru Powszechnego i Fundacji Strefa WolnoSłowa. Ideą projektu jest tworzenie wydarzeń artystycznych, które są wynikiem wspólnej pracy artystów i artystek ze społecznością lokalną – osobami niezwiązanymi profesjonalnie ze sztuką, w różnym wieku i o różnym pochodzeniu kulturowym.

W ramach projektu realizowane były wydarzenia w ramach **Szkoły Dramaturgów Społecznych** – grupy twórczo-szkoleniowej dla osób już piszących i zainteresowanych pisaniem dla teatru zaangażowanego, która skupiona jest wokół idei tworzenia społecznościowego, czerpania z prawdziwych historii uczestników projektu. O część muzyczną projektu dba **Sound in Space Orchestra**, czyli oddolna przestrzeń dla początkujących, ale i profesjonalnych muzyków, jak również miejsce dla wszystkich zainteresowanych eksperymentami z dźwiękiem, improwizacją muzyczną i nauką słuchania.

W ramach projektu Dramaturgie społeczne można było przyłączyć się także do **Międzypokoleniowego Chóru Ruchowego** – działania adresowanego do osób 50 +/-, które łączy pokolenia przez ruch, gimnastykę, choreografię i taniec. Program Chóru zbudowany został na zadaniach ruchowych i ćwiczeniach choreograficznych, które rozwijane były w trakcie kilkumiesięcznego warsztatu zakończonego otwartym pokazem dla publiczności. W pracy nad ruchem i choreografią MCR wykorzystywane były moduły taneczno-gimnastyczne dostosowywane do aktualnych fizycznych możliwości uczestniczek i uczestników chóru.

W 2021 roku dzięki projektowi Dramaturgie Społeczne udało się zrealizować interdyscyplinarne działanie artystyczne Strefa / BY Project, zainicjowane przez performerów i performerki Strefy WolnoSłowej pochodzenia białoruskiego.

Wszystkim wydarzeniom projektu od kwietnia do grudnia 2021 towarzyszył program spotkań i warsztatów – **Ogród Powszechny**, w ramach którego została pokazana instalacja sensoryczno-dźwiękowa dla maluchów LAS.

➤ Szkoła Dramaturgów Społecznych

Roczny cykl spotkań twórczo-szkoleniowych dla osób piszących i zainteresowanych pisaniem dla teatru zaangażowanego społecznie. SDS skupiona jest wokół idei tworzenia społecznościowego, czerpania z prawdziwych historii uczestniczek i uczestników działań artystycznych, inspiracji biografiami osób zaangażowanych w proces twórczy. Punktem wyjścia do pracy w ramach SDS było wieloletnie doświadczenie Artura Pałygi w tworzeniu scenariuszy na podstawie prawdziwych historii, wywiadów, opowieści i biografii, jak również metody improwizacji słownej wykorzystywane przez amatorów współpracujących ze Strefą WolnoSłową.

Metoda pisania zawieszona między artystyczną pracą ze społecznością, reportażem oraz pisaniem dla teatru i aktorów jest szansą dla młodych twórców do sprawdzenia się w tworzeniu na podstawie opowieści innych osób, przeprowadzaniu wywiadów oraz uczestnictwie w kilkumiesięcznym procesie twórczym, który angażuje osoby z różnych grup społecznych, o różnym pochodzeniu kulturowym i w różnym wieku.

TEKSTY POWSTAŁE W RAMACH SDSu w 2021 roku:

Kamila Worobiej, *Słone jezioro*
Karolina Wajman, *Kilka historii o dźwięku*
Aleksandra Nowakowska, *Dom na odchodnym*
Kateryna Penkova, *Hotel Wielka Brytania*
Krystyna Kozioł, *Kiedy przyjdą podpalić dom*
Marta Kowalska, *Mader*
Maria Stolarczyk, *Mądra kobieta*
Dorota Markiewicz, *Pierwsze*
Ada Tymińska, *Śpiewnik Wiślany*
Ina Sazon, *Siostry*

➤ Sound In Space Orchestra

Sound in Space to przestrzeń dla początkujących, ale i profesjonalnych muzyków, jak również miejsce dla wszystkich zainteresowanych eksperymentami z dźwiękiem, improwizacją muzyczną i nauką słuchania.

Sound in Space Orchestra to otwarta grupa improwizacji muzycznej stworzona pod batutą Raya Dickat'ego przez uczestników wcześniejszych warsztatów muzycznych Strefy WolnoSłowej. Uczestnicy i uczestniczki biorący udział w warsztatach oraz tworzący oprawy muzyczne do spektakli Strefy w poprzednich latach zainicjowali powstanie bardziej profesjonalnej grupy, która

koncertuje niezależnie od spektakli Strefy, jak również pracuje nad wytwarzaniem własnych instrumentów w oparciu o eksperymenty warsztatowe i regularną praktykę wytwarzania dźwięków i komponowania muzyki. Zajęcia Sound in Space Orchestra Open są warsztatami otwartymi co tydzień dla społeczności, dla grup międzykulturowych i międzypokoleniowych, dla nowych członków i członkiń niezależnie od ich wcześniejszego doświadczenia muzycznego. Zajęcia prowadzi Ray Dickaty, czasem wspólnie z innymi muzykami związanymi z Warsaw Improvisers Orchestra – warszawską orkiestrą improwizowaną zrzeszającą ponad 60 profesjonalnych muzyków. Równolegle do otwartych warsztatów improwizacyjnych Sound in Space Orchestra spotyka się na próbach / zaawansowanych zajęciach dla osób, które mają już doświadczenie muzyczne zdobyte w poprzednich latach warsztatów muzycznych Strefy WolnoSłowej. Zajęcia te poświęcone są przygotowywaniu muzyki do innych działań, jak również komponowaniu utworów na samodzielne koncerty orkiestry oraz budowaniu autorskich instrumentów do wykorzystania w pracy warsztatowej i na koncertach.

Regularnie nagrywa też podcasty. Podcasty przygotowywane przez Alego Eshghi to programy muzyczne zbierające materiały stworzone przez całą orkiestrę, jak i indywidualne prace grających w niej muzyków oraz artystów współpracujących.

- Sound in Space Orchestra Podcast – Episode 1 – Live session

realizacja: Alireza Eshghi

wykonawcy: Ray Dickaty, Piotr Podworski, Agnieszka Bąk, Marta Szepietowska, Katarzyna Drużycka, Jacek Filc, MamadouBa, Ali Eshqi, Urszula Kuzińska, Barbie Herman, Paulina Kowalska

22 lutego 2021

- Sound in Space Orchestra Podcast – Episode 2 – Live session
realizacja: Alireza Eshghi
wykonawcy: Ray Dickaty, Agnieszka Bąk, Katarzyna Drużycka, Jacek Filc, Mamadou Ba, Ali Eshqi, Barbie Herman, Paulina Kowalska
22 marca 2021
- Sound in Space Orchestra Podcast – Episode 3 – Live session
realizacja: Alireza Eshghi
wykonawcy: Ray Dickaty, Agnieszka Bąk, Katarzyna Drużycka, Paulina Kowalska, Jacek Filc, Hanna Trubicka, Piotr Podworski, Ali Eshghi, Barbie Herman, Magda Derrien, Emil Pietrzyk, Veranika Los, Marta Szepietowska
10 maja 2021
- Sound in Space Orchestra Podcast – Episode 4 – Live session
realizacja: Alireza Eshghi
wykonawcy: Ray Dickaty, Agnieszka Bąk, Katarzyna Drużycka, Paulina Kowalska, Ali Eshqi, Barbie Herman, Magda Derrien, Emil Pietrzyk, Ada Tymińska, Mamadou Ba
24 maja 2021
- Sound in Space Orchestra Podcast – Episode 5 – Live session
realizacja: Alireza Eshghi
wykonawcy: Ray Dickaty, Agnieszka Bąk, Barbie Herman, Magda Derrien, Mamadou Ba, Veranika Los, Jacek Filc, Adam Durjasz
28 czerwca 2021
- Sound in Space Orchestra Podcast – Episode 6 – Live session
realizacja: Alireza Eshghi
wykonawcy: Ray Dickaty, Piotr Podwoeski, Barbie Herman, Magda Darrien, Jacek Filc, Ali Eshqi, Veranika Los, Emil Pietrzyk and Hanna Trubiecka
31 lipca 2021
- Sound in Space Orchestra Podcast – Episode 7 – Live session
realizacja: Alireza Eshghi
wykonawcy: Ray Dickaty, PiotrPodworski, Barbie Herman, Mamadou Ba, Jacek Filc, Adam Durjasz
15 listopada 2021

WSZYSTKIE PODCASTY DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE WWW.STREFAWOLNOSLOWA.PL

➤ **Międzypokoleniowy Chór Ruchowy**

W związku z pandemią COVID-19 i związaną z nią izolacją Międzypokoleniowy Chór Ruchowy w 2021 roku przeniósł się w teren. Wiosną spotykaliśmy się w co drugą niedzielę w różnych warszawskich lokalizacjach.

Zadaniem osób uczestniczących w zajęciach było poznanie kontekstu miejsca czyli jego uwarunkowań architektonicznych, historycznych, społecznych, politycznych, ekologicznych, biologicznych i każdych innych, które służyły do zbudowania ruchu i choreografii site-specific/oriented czyli zorientowanej na specyficzne miejsce.

Wspólnie podczas zajęć szukaliśmy ruchu i choreografii opowiadających o danym miejscu.

Finał wiosenno-letniego cyklu zajęć odbył się przed Teatrem Powszechnym w lipcu 2021 roku.

➤ **Strefa / BY project**

Strefa / BY project to interdyscyplinarne działanie artystyczne zainicjowane przez performerów i performerki Strefy WolnoSłowej pochodzenia białoruskiego.

Jak to jest być daleko, kiedy w Twoim kraju dzieje się rewolucja? Trwają protesty, aresztowania? To pytanie stało się impulsem do rozpoczęcia Strefa / BY project zainicjowanego przez twórców i twórczynię Strefy WolnoSłowej z Białorusi. Powstała kilkuosobowa grupa, która spotykała się regularnie od jesieni 2020. Na spotkaniach dużo rozmawialiśmy, o tym, co się dzieje w Białorusi, co spotyka osoby nam bliskie, które były w sercu wydarzeń. I o tym, jak to jest być w tym momencie w Polsce, śledząc wiadomości z domu za pośrednictwem Telegrama i innych komunikatorów. Rozmawialiśmy, pisaliśmy, słowa i emocje przełożyliśmy na ruch i dźwięki.

W ramach Strefa / BY Project odbyły się dwa performatywne audio-spacery po ulicach Warszawy, które na chwilę stały się dla uczestników wydarzenia ulicami Mińska.

Ścieżka audio ze spacerów jest dostępna na stronie www.strefawolnoslowa.pl

➤ Ogród Powszechny

Ogród Powszechny to ogród społecznościowy oraz przestrzeń na działania artystyczne. To miejsce wymiany wiedzy, doświadczeń i umiejętności. W Ogródku staramy się stwarzać szansę do rozmowy i eksperymentowania nowych praktyk życia we wspólnocie, zachęcać do wspólnych działań sąsiedzkich, do aktywnego życia w społeczności, do dbania o ludzi i miejsca w naszym otoczeniu.

W ramach Ogródku Powszechnego w 2021 roku odbywały się zajęcia sensoryczne dla dzieci, instalacja umuzykalniająco-sensoryczna *LAS*, spotkania i dyskusje filozoficzne.

• Instalacja *LAS*

W *Lesie* próbujemy przywołać wszystkie te inspiracje przez kształty, formy, faktury i dźwięki, tak aby stworzyć schronienie od pędu i hałasu miasta, miejsce odpoczynku i bez troskiej, ale mądrej zabawy. W świat lasu wprowadza historia pewnego drzewa, które zanim prawdziwym drzewem się stało, jako małe nasionko zamieszkało w ciepłej, miękkiej, pachnącej i wilgotnej ziemi. Otwarta struktura spektaklu pozwala dzieciom na płynne przejście z pozycji widza do roli aktywnego uczestnika, który wszystkimi zmysłami poznaje bogactwo *LASU*.

LAS to przestrzeń działająca na wszystkie zmysły dziecka. To przestrzeń do dotykania, eksperymentowania, pociągania, przekładania, wyciągania, grania, turlania, przeciskania. Przestrzeń odpowiadająca na naturalną potrzebę poznawania świata przez najmłodszych, do wspólnej zabawy dzieci z rodzicami i dzieci z innymi dziećmi, do obserwacji i działania. Inspiracją do

stworzenia instalacji był las - najbardziej złożony, bogaty i dynamiczny ekosystem lądowy.

Do udziału w instalacji zaproszone były dzieci w wieku od 6 miesięcy do 3 lat wraz z opiekunami. Pokazy odbyły się 7, 8 i 9 czerwca oraz 2, 3, 4 października.

koncepcja i animacja: Katarzyna Stefanowicz, Weronika Chinowska
scenografia, projekt i wykonanie: Ewa Woźniak, Barbara Wojtkowiak
muzyka: Ray Dickaty
występują: Katarzyna Stefanowicz, Weronika Chinowska
współpraca: Inga Tolsdorf, Ida Bączek, Vera Arslaner, Ada Tymińska
opieka: Magdalena Duszyńska-Sasin

- **Filozofia w ogrodzie**

Cykl spotkań filozoficznych w Ogrodzie trwa od 2016 roku. Gośćmi Tomasza Stawiszyńskiego i Pawła Boguszewskiego są naukowcy, filozofowie, socjologowie, badacze, którzy w dyskusji z prowadzącym oraz uczestnikami spotkań zastanawiają się nad rozwikłaniem kwestii filozoficznych prowokując jeszcze więcej pytań i wątpliwości.

W 2021 roku cykl Filozofia w Ogrodzie z powodu pandemii nadal istniał w wirtualnej rzeczywistości. Dyskusje poświęcone były tematyce religii, śmierci, żałoby, zagłady ludzkości i końca świata, rozmawialiśmy o pandemii i jej konsekwencjach. Gośćmi spotkań byli między innymi: prof. Konrad Talmont-Kamiński, Dariusz Misiuna, prof. Tadeusz Bartoś, prof. Arkadiusz Stempin, prof. Piotr Augustyniak, ks. Jacek Prusak, Stanisław Obirek

- **Co dzieje się na granicy polsko-białoruskiej?
Spotkania**

Fot. Karol Grygoruk, Rats Agency

Codziennie bombardują nas mnożące się informacje, aktualizacje, doniesienia i komentarze dotyczące kryzysu na granicy polsko-białoruskiej. Angażują nasze emocje, odwołują się do polityczno-historycznych klisz i wyobrażeń, konstruują ideologiczne podziały i przemycają hierarchie wartości. W natłoku obrazów i słów czasem można odnieść wrażenie, że zasłaniają one rzeczywistość, przynajmniej tę, która nie pasuje do

wytwarzanej właśnie przez media rządowe narracji. Dlatego postanowiliśmy rzucić trochę światła na to, co dzieje się na granicy, uporządkować problemy, nazwać wyzwania, opowiedzieć o emocjach i przekonaniach. Zastanowić się nad tym, co tak naprawdę wiemy.

Prowadzenie: Paweł Mościcki

- 25 listopada 2021 - "Co robią funkcjonariusze?"
O prawie w kontekście kryzysu na granicy i o kryzysie w kontekście prawa.

Z Martą Górczyńską z Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka / Grupy Granica rozmawialiśmy o tym, co właściwie robią na granicy polskie służby i czy ich działania mieszczą się w ramach prawa polskiego i międzynarodowego.

- 30 listopada 2021 – "Skąd się biorą uchodźcy?"
O globalnych napięciach politycznych i światowej migracji.

Z Przemysławem Wielgoszem, redaktorem naczelnym polskiej edycji *Le Monde Diplomatique*, dyskutowaliśmy o tym, co robią uchodźcy i skąd się biorą, a więc staraliśmy się pokazać wydarzenia na granicy w perspektywie globalnych geopolitycznych zależności.

- 1 grudnia 2021 – "Co robią aktywiści?"
O codzienności praktyki pomocowej.

Z Aleksandrą Chrzanowską kulturoznawczynią i aktywistką ze Stowarzyszenia Interwencji Prawnej / Grupy Granica rozmawialiśmy o tym, co na granicy robią aktywiści i jak wygląda codzienna praktyka pomagania uchodźcom.

- 2 grudnia 2021 – "Co robią mieszkańcy pogranicza?"
O emocjach, refleksjach i działaniach mieszkańców strefy stanu wyjątkowego.

Na koniec rozmawialiśmy też z mieszkankami pogranicza – Beatą Siemaszko, lekarką Pauliną Bownik oraz filmowczynią Anną Zamecką o tym, jak cała sytuacja wpłynęła na ich codzienność, co o niej myślą i jak sobie z nią radzą.

➤ **Zajęcia umuzykalniająco-sensoryczne dla dzieci**

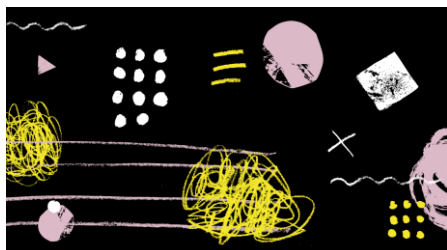
Warsztat łączył elementy muzyczne - śpiewanie, granie na instrumentach, z zabawami pozwalającymi na swobodne i twórcze eksperymenty, pogłębiające odczucia sensoryczne oraz pobudzające procesy poznawcze u dziecka. Zajęcia przeznaczone były dla dzieci do 3 roku życia wraz z opiekunami.

Warsztat prowadziły: Katarzyna Stefanowicz i Weronika Chinowska

2.1.3 INSTYTUT OTWARTY

Instytut Otwarty to miejsce twórczych wrażliwości i artystycznych praktyk.

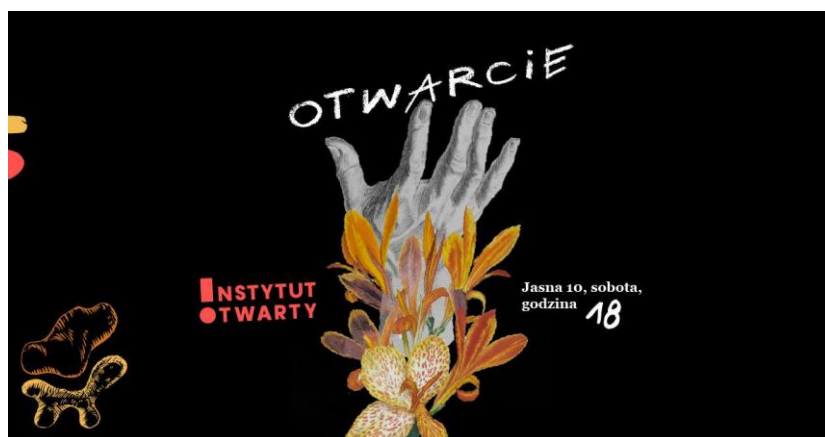

Kilka miesięcy wspólnej pracy artystycznej, edukacji w działaniu, wymiany technik, narzędzi, historii przybliży uczestniczkom i uczestnikom sztukę opartą na procesie i zaangażowaniu. Nasz program artystyczno-społeczny kierujemy do twórczyń, animatorów kultury, społeczniczek i aktywistów o różnym pochodzeniu kulturowym. W ramach

Instytutu Otwartego proponujemy proces szkoleniowy oraz wspólne działania artystyczne. Zastanawiamy się nad metodami pracy twórczej ze społecznościami. Nad tym, jak czerpiąc z różnych dziedzin, inicjować wydarzenia artystyczne z udziałem grup migranckich, uchodźczych, angażując osoby w procedurze azylowej oraz niezwiązane profesjonalnie ze sztuką. Osią programu stanie się doświadczenie sztuki ukierunkowanej na zniwelowanie podziałów na "my" i "oni" w odniesieniu do społeczności cudzoziemskich oraz na budowanie wspólnej tożsamości społecznej w ramach przygotowanej instalacji. Program IO wynika z przekonania, że wspólne doświadczenie twórcze w grupie międzykulturowej przyczynia się do refleksji nad społeczną odpowiedzialnością za bycie razem.

Prace Instytutu Otwartego zostały zaprezentowane podczas wernisazu online w kwietniu 2021 roku.

**Wernisaz
24.04.2021**

OPIS

Tegoroczna grupa twórczyń i twórców jest różnorodna kulturowo oraz pod kątem doświadczeń artystycznych. W pracy brały udział osoby z Ukrainy, Białorusi, Polski, Argentyny, Turcji i Kenii, które przez ostatnich 7 miesięcy rozwijały działania społeczno-artystyczne w Polsce i w Grecji. Mijająca edycja Instytutu Otwartego była dla wszystkich prawdziwym wyzwaniem. Od początku zastanawialiśmy się, jak w

obecnej sytuacji projektować pracę ze społecznościami, której głównym narzędziem jest przecież bezpośredni kontakt, wspólnie spędzany czas, zaufanie czy wymiana doświadczeń? Jak tworzyć alternatywne narzędzia wsparcia? Jak wspólne tworzenie i rozmowę przetłumaczyć na język wirtualnych spotkań? Jak sztuka może odpowiadać dziś na potrzeby osób nowoprzybyłych, tych w kryzysie czy zagrożonych, jeszcze bardziej niż przed pandemią, wykluczeniem społecznym?

Prace, które powstały to zapis poszukiwania przestrzeni do kontaktu, próba odpowiedzi na potrzebę bliskości.

Ukierunkowane są na gesty solidarności – słuchanie, wzmacnianie w odzyskaniu głosu, pomoc w zadamowaniu się, dzieleniu się opowieściami. Opierają się na wspólnym marzeniu, wątpieniu, zabawie, przepisywaniu swoich doświadczeń na poezję, która potrafi przekroczyć znane nam struktury języków oraz pisać nowe rozdziały wspólnej historii.

Inicjatywy twórców i twórczyń Instytutu Otwartego dają świadectwo czasu i opowiadają o historiach i strategiach przetrwania. Są często rozłożonym w czasie procesem wsparcia i wymiany, długofalową refleksją, do której mamy wgląd poprzez fragmenty opowieści i migawki doświadczeń.

twórcynie i twórcy: Agnieszka Artemiuk-Słonecka, Magdalena Barszcz, Maria Beburia, Maximiliano Bober, Agata Cieślak, Natalia Dovha, Hanna Filanovich, Taras Gembik, Veranika Los, Grace Matu, Alka Nauman, Daga Ochendowska, Aliaksandra Shapialevich, Maja Soś

opieka kuratorska: Alicja Borkowska, Agnieszka Róż, Igor Stokfiszewski

wsparcie merytoryczne: Agnieszka Bułacik, Justyna Dąbrowska, Pietro Florida, Kris Łukomski, Margaret Amaka Ohia-Nowak, Sara Pour, Łukasz Wójcicki, Jaśmina Wójcik

produkcja i promocja: Magdalena Duszyńska-Sasin, Weronika Chinowska

obsługa wideo: Wojtek Kaniewski

grafika: Karo Koto

❖ INSTYTUT OTWARTY 2021/2022

KALENDARIUM INSTYTUTU OTWARTEGO 2021/2022:

Program Instytutu Otwartego to proces edukacyjny, na który składa się cykl warsztatów oraz część praktyczna polegająca na stworzeniu konceptu i realizacji działania artystycznego angażującego społeczność, pod opieką zespołu kuratorskiego w składzie Alicja Borkowska, Agnieszka Róż, Igor Stokfiszewski.

Zjazd 1 - 9, 10 października

TWÓRCZA WRAŻLIWOŚĆ

Pierwszy zjazd otworzymy praktycznymi formami budowania przestrzeni do wspólnej pracy. Zastanowimy się nad rolą artystki, animatora, aktywisty we wzmacnianiu społeczności narażonej na wykluczenie, ze szczególnym uwzględnieniem społeczności migranckich i uchodźczych. W doświadczeniach i rozmowach, które pozwolą nam poznać swoje praktyki twórcze i siebie nawzajem zastanowimy się nad tym, jak sztuka buduje wspólnotę oraz jak wpływa na ludzi czynnie zaangażowanych w działania artystyczne w swojej społeczności. Spotkanie będzie aktywną refleksją w działaniu nad tym, co oznacza opowiadanie ludzkich historii i biografii w pracy artystycznej, jakie towarzyszą mu możliwości i zagrożenia.

Alicja Borkowska – kuratorka Instytutu Otwartego, założycielka i współtwórczyni Strefy WolnoSłowej, reżyserka, animatorka kultury, specjalizuje się w pracy twórczej z grupami wielokulturowymi. Absolwentka Wydziału Wiedzy o Teatrze w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie oraz Polskiej Szkoły Reportażu. Studiowała na wydziale DAMS na Uniwersytecie w Bolonii, gdzie przez wiele lat współpracowała również z Teatro dell'Argine, skończyła podyplomowy kurs z organizacji wydarzeń wielokulturowych organizowany przez ATER Formazione oraz master w Etnopsi (Ethno-Systemic-Narrative) w Rzymie. Reżyseruje wielokulturowe spektakle Strefy WolnoSłowej i koordynuje projekty lokalne i międzynarodowe fundacji, m.in. Azyl Warszawa, Instytut Otwarty, Migrating Theater, The City Ghettos of Today, History Atlas Under Construction, Beyond Theater, Atlas of Transitions. Prowadziła działania artystyczne z udziałem grup migranckich m.in. we Włoszech, Francji, Iranie, Boliwii, Palestynie.

Agnieszka Róż – inicjatorka i kuratorka Instytutu Otwartego. Buduje przestrzenie edukacyjne w nurcie gestalt, opiekuje się procesami twórczymi nastawionymi na zmianę społecznych postaw i przeciwdziałanie wykluczeniom. Kuratorka m.in. Generator Malta w ramach Malta Festival Poznań (2016- 2019), akademii dla twórczyń i twórców Sąsiedztwo – granice bliskości (2016-2019), działań dla młodzieży: Kurs Miejskiego Relaksu, H2O The future will involve us (2020-2021), Eksperyment: DIALOG (2017). Konsultantka scen intymnych w powstającej produkcji „Opowieści Niemoralne” (2021), producentka serialu podcastowego Familia - I w Polsce o nieheteronormatywnej rodzinie (2020). Uczy jak projektować i wdrażać działania społecznie odpowiedzialne w instytucjach kultury, sztuki i organizacjach pozarządowych. Edukatorka kulturowa w ramach programów Struktury Kultury (Ogólnopolski Program Bardzo Młoda Kultura, 2016, 2017), Centrum Praktyk Edukacyjnych (2016, 2015), Koalicja Kulturotwórców (FIO, 2016, 2018).

Zjazd 2 - 23, 24 października

DZIEŃ 1.

SZTUKA ZE SPOŁECZNOŚCIĄ

Sztuka zaangażowana, dialogiczna, interwencyjna, relacyjna, kontekstualna, kooperacyjna, sztuka w przestrzeni publicznej, sztuka site-specific, sztuka nowych technologii – wszystkie te określenia odnoszą się do praktyk artystycznych komplementarnych wobec sztuki ze społecznością, z którą łączy je zaangażowanie uczestników i uczestniczki w aktywność twórczą, są one oparte na partycypacji. Lecz sztuka ze społecznością to coś więcej – działanie, w ramach którego twórca lub twórczyni przyjmują rolę facylitującą kreatywny proces realizowany przez społeczność, która pozostaje instancją decydującą o jego przebiegu, celu, estetyce, polityce i ostatecznym wydzwieku. Sztuka ze społecznością jest platformą wyrażania się innych i dokonywania przez nich zmiany otaczającej rzeczywistości w zgodzie z własnymi wrażliwościami, przekonaniem i potrzebami. Sięgając po przykłady działań artystyczno-społecznych przedyskutujemy fundamenty podejścia do współczesnej community art.

Igor Stokfiszewski – kurator Instytutu Otwartego, badacz kultury, aktywista. Autor książek *Zwrot polityczny* (2009) i *Prawo do kultury* (2018). Współredaktor m.in. tomu *Sztuka ze społecznością* (2018) opracowanego wspólnie z Izabelą Jasińską i Jaśminą Wójcik, z którą od 2013 stale współpracuje przy jej przedsięwzięciach angażujących lokalne społeczności. Najszerzej znane jest ich trwające blisko dekadę działanie ze społecznością byłych pracowników i pracownic fabryki w Ursusie, podsumowane pełnometrażowym dokumentem kreacyjnym *Symfonia fabryki Ursus* (2018). Aktualnie pracują nad filmem partycypacyjnym z udziałem dzieci pt. *Król Maciuś Pierwszy*. Stokfiszewski współpracował również m.in. z Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards, z kolektywem Rimini Protokoll i artystami: Arturem

Żmijewskim, Pawłem Althamerem oraz Katarzyną Górną. Jest członkiem zespołu Krytyki Politycznej, gdzie odpowiada m.in. za przedsięwzięcia wzmacniające młodsze pokolenie aktywistów i aktywistek oraz twórczyń i twórców kultury.

Dzień 1 i 2.

RELACJE W GLOBALNYM ŚWIECIE. TRENING MIĘDZYKULTUROWY I ANTYDYSKRYMINACYJNY

W oparciu o międzykulturowe doświadczenia osób uczestniczących w zajęciach oraz o różnorodne – tradycyjne i najnowsze – metody treningu międzykulturowego, poruszymy zagadnienia dotyczące różnorodności i wrażliwości międzykulturowej, a także kwestie związane ze współczesnym rasizmem, etnocentryzmem i daltonizmem kulturowym. Porozmawiamy o tym, jak kształtować w sobie elastyczność perspektyw i akceptację na inność i jak to może nam pomóc w świadomej pracy z innymi. Będziemy pracować z ciałem, krzykiem i oddechem, technikami *emotional release*, *shaking*, bioenergetyką z elementami ruchu intuicyjnego. Zajrzemy w głąb siebie, wracając do tego, kim naprawdę jesteśmy, czego potrzebujemy i jak się z tym czujemy. Warsztat będzie okazją do zbudowania i rozwinięcia swojej kompetencji międzykulturowej, tak potrzebnej do dobrych relacji ze sobą i innymi w globalnym świecie.

Margaret Amaka Ohia-Nowak – językoznawczyni i kulturoznawczyni, trenerka międzykulturowa i antydyskryminacyjna. W swoich warsztatach opiera się m.in. na pracy z ciałem, krzykiem i oddechem, NVC oraz technikach *self-awareness*. Obroniła doktorat na temat przejawów rasizmu w polszczyźnie. Absolwentka specjalistycznych seminariów poświęconych rasizmowi, ksenofobii, komunikacji równościowej i wielokulturowości. Współpracuje m.in. z Uniwersytetem Marie Curie-Skłodowskiej, Polską Akcją Humanitarną, Stowarzyszeniem Edukacji Krytycznej, Global Learning & Education Network i Stowarzyszeniem *Nigdy Więcej*. Jest Certyfikowaną Trenerką FRIS®.

Agnieszka Bułacik - jest queerfeministyczną twórczynią i facylitatorką z bogatą historią pracy w kulturze, sztuce i edukacji. Współzałożycielka new visions, kolektywu edukacyjnego wspierającego praktyków kultury, twórców zmian, społeczności i organizacje w przyjmowaniu nowych praktyk i podejść, by stawały się bardziej sprawiedliwe i inkluzywne. Posiada bogate doświadczenie w holistycznej edukacji antydyskryminacyjnej i krytycznej edukacji globalnej, tworząc angażujące, interaktywne i pełne współczucia przestrzenie edukacyjne. Jako edukatorka i facylitatorka prowadziła liczne warsztaty w całej Europie, wpływając na różne grupy poprzez tworzenie przestrzeni dla niewygodnych rozmów o dyskryminacji i odblokowywanie zdolności wyobraźni, współczującej autorefleksji i krytycznego myślenia; stworzyła narzędzia edukacyjne, które ułatwiają samodzielne uczenie się, edukacyjne materiały wideo oraz opublikowała teksty i zdjęcia poruszające temat systemowej opresji.

Zjazd 3 - 13, 14 listopada

OD RZECZYWISTOŚCI DO METAFORY I Z POWROTEM cz. I: STREFA WOLNOŚLOWA

Jak przetłumaczyć historię migracji na język sztuki? Jak opowiadać, oddawać głos, tworzyć połączenia pozornie dalekich światów? Spotkanie skoncentrowane będzie na przybliżeniu aktualnie najważniejszych kwestii dotyczących migracji i uchodźstwa do Europy oraz refleksji nad czerpaniem z tekstów kultury mówiących o migracji. Będziemy starać się umieścić naszą lokalną pracę ze społecznościami migranckimi w kontekście wydarzeń społeczno-politycznych na świecie, odwołując się jednocześnie do własnych doświadczeń i opowieści.

ANNA ALBOTH - dziennikarka i aktywistka, zajmuje się głównie tematyką mniejszości i migracji, publikuje w mediach polskich i zagranicznych. Zorganizowany przez nią Marsz dla Aleppo w 2017 r. był nominowany do Pokojowej Nagrody Nobla. Obecnie pracuje dla organizacji pozarządowej Minority Rights Group (MRG) jako koordynatorka projektu medialnego Media, Minorities, Migration, dzięki czemu odwiedziła większość miejsc dotkniętych tematem migracji w Europie.

ALICJA BORKOWSKA - założycielka i współtwórczyni Strefy WolnoSłowa, reżyserka, animatorka kultury, specjalizuje się w pracy twórczej z grupami wielokulturowymi. Absolwentka Wydziału Wiedzy o Teatrze w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie oraz Polskiej Szkoły Reportażu. Studiowała na wydziale DAMS na Uniwersytecie w Bolonii, gdzie przez wiele lat współpracowała również z Teatro dell'Argine, skończyła podyplomowy kurs z organizacji wydarzeń wielokulturowych organizowany przez ATER Formazione oraz master w Etnopsi (Ethno-Systemic-Narrative) w Rzymie. Reżyseruje wielokulturowe spektakle Strefy WolnoSłowej i koordynuje projekty lokalne i międzynarodowe fundacji, m.in. Azyl Warszawa, Instytut Otwarty, Migrating Theater, The City Ghettos of Today, History Atlas Under Construction, Beyond Theater, Atlas of Transitions. Prowadziła działania artystyczne z udziałem grup migranckich m.in. we Włoszech, Francji, Iranie, Boliwii, Palestynie.

PAWEŁ MOŚCICKI - filozof, eseista i tłumacz, adiunkt w Instytucie Badań Literackich PAN, członek Uniwersytetu Muri im. Franza Kafki. Interesuje się współczesną filozofią, różnymi dziedzinami sztuki (literatura, teatr, kino, sztuki wizualne) a także krytycznymi dyskursami politycznymi. Redaktor tomu *Maurice Blanchot. Literatura ekstremalna* (2007) oraz autor książek: *Polityka teatru. Eseje o sztuce angażującej* (2008), *Godard. Pasaże* (2010) i *Idea potencjalności. Możliwość filozofii według Giorgio Agambena* (2013), *My też mamy już przeszłość. Guy Debord i historia jako pole bitwy* (2015), *Foto-konstelacje. Wokół Marka Piaseckiego* (2016), *Migawki z tradycji uciśnionych* (2017), *Chaplin. Przewidywanie teraźniejszości* (2017),

Lekcje futbolu (2019). W 2015 roku, we współpracy ze Strefą WolnoSłową przygotował *Atlas uchodźczy* inspirowany *Mnemosyne* Aby Warburga i czerpiący z historii migranckich i uchodźczych. Prowadzi też bloga: pawelmoscicki.net.

Zjazd 4 - 27, 28 listopada

OD RZECZYWISTOŚCI DO METAFORY I Z POWROTEM cz. II: CANTIERI METICCI

Jak łączyć motywy, wydarzenia i doświadczenia naszej codzienności z literaturą? Warsztat eksplorować będzie metody montażu literackiego istniejących tekstów z aktualnymi wydarzeniami i bezpośrednimi doświadczeniami uczestników i uczestniczek artystycznych działań ze społecznością. W czasie ćwiczeń przyglądać się będziemy połączeniom o charakterze tematycznym i morfologicznym tworząc teksty oraz mapy konceptualne i emocjonalne oparte nie tylko na literaturze, ale też na innych materiałach artystycznych, wizualnych, reportażowych, czy tekstach filozoficznych. Wykorzystamy narzędzia wzbogacające teksty kultury o analogie, a także te, które pozwolą nam je zdekonstruować, przekształcić czy przepisać na nasze doświadczenia. Warsztat przybliży metodę wieloletniej pracy Pietra Floridii nad scenariuszami wydarzeń performatywnych z udziałem społeczności, tworzonych m.in. we Włoszech, Maroku, Palestynie, Iranie czy Brazylii.

Pietro Florida – aktor, reżyser, pisarz. W 1994 roku założył Teatro dell'Argine w Bolonii, którego przez wiele lat był dyrektorem artystycznym. Kilkanaście lat później, razem z 30 performerami i performerami z 14 krajów świata mieszkającymi obecnie w Bolonii stworzył zespół Cantieri Meticci oraz teatr i centrum kultury MET. Od lat pracuje z grupami wielokulturowymi, migrantami, uchodźcami i osobami starającymi się o azyl we Włoszech. Realizuje spektakle i interaktywne wydarzenia teatralne włączające mieszkańców miejsc, gdzie tworzy. Pracował m.in. w Niemczech, Francji, Szwecji, Maroku, Palestynie, Brazylii, Boliwii, Iranie.

Sara Pour – artystka wizualna, ilustratorka, graficzka. Pochodzi z Iranu, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Bolonii. Współpracuje z Cantieri Meticci tworząc scenografię i rekwizyty do spektakli oraz oprawę graficzną projektów. Prowadziła warsztaty plastyczne dla dzieci, młodzieży, pracowała w ośrodkach dla uchodźców. Realizuje projekty ilustratorskie oraz tworzy wielkoformatowe lalki, często w ramach warsztatów ze społecznościami.

Zjazd 5 - 11, 12 grudnia

Dzień 1

KONSULTACJE KURATORSKIE w oparciu o prezentacje researchu przygotowane przez uczestników i uczestniczki Instytutu Otwartego

Pierwszy dzień poświęcony zostanie prezentacji efektów researchu zrealizowanego przez uczestniczki i uczestników Instytutu Otwartego w odniesieniu do społeczności, z którymi pragną pracować oraz obszarów tematycznych, które pragnęłyby i pragnęli podjąć w ramach swoich realizacji. Traktując grupę uczestniczącą Instytutu Otwartego jako odbiorczynie i odbiorców, w bezpiecznej przestrzeni sprawdzimy pomysły, każda z osób zaprezentuje efekty swoich dotychczasowych poszukiwań. Będzie to punkt wyjścia do rozmowy, o kierunkach w których podążać mogą poszczególne procesy twórcze, do wymiany doświadczeń oraz intuicji, być może również do łączenia sił pomiędzy uczestniczkami i uczestnikami, by dalsze kroki na drodze realizacji pomysłów stawiać wspólnie z innymi.

Prowadzenie: **Alicja Borkowska, Agnieszka Róż, Igor Stokfiszewski**

Dzień 2

DEKOLONIZACJA "ŚWIATA SZTUKI" I JEJ NARZĘDZI W PRAKTYCE. *Rozmawianie za pomocą działań artystycznych w przestrzeni publicznej.*

"Świat sztuki" w przeciwieństwie do "istoty działania artystycznego" obarczony jest dziś mnóstwem zależności i układów współrzędnych wyznaczonych przez walory rynkowe lub etatystyczne, jak pozycjonowanie twórców i twórczyń, instytucji, miejsc. Czy po wielkim globalnym wypadku z 2020 roku ("Big accident" - pojęcie ukute przez francuskiego filozofa Paula Virilio) możemy w kulturze audiowizualnej przestawić akcenty i zająć się, przynajmniej w jakiejś mierze, powrotem etyki dobrej roboty? Dlaczego indonezyjski kolektyw RUANGRUPA będzie w 2022 roku, w miejsce dawnych *kuratorów hegemonów*, organizował kolejną edycję największej imprezy artystycznej - DOCUMENTA? Jakie narzędzia sztuki współczesnej mogą służyć włączaniu "Innych" w procesy niegdyś przynależne tylko twórczyniom i twórcom wykształconym w szkołach artystycznych? Kiedy sztuka staje się naprawdę publiczna? Jak i gdzie tworzyć prezentacje artystyczne, by były one skierowane do szerokiej publiczności? Jak widzów zmienić w uczestników?

Krzysztof Łukomski – badacz i kurator wydarzeń artystycznych. Zajmuje się edukacją artystyczną, uczy w Katedrze Intermediów Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu i prowadzi warsztaty w międzynarodowym uniwersytecie designu School of Form. Skupia się na nowych metodologiach zorientowanych na proces i komunikację między jego uczestnikami. Razem z Marianną Dobkowską pracował nad dwiema wystawami i wieloletnimi programami w CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie – *Gotong Royong. Rzeczy, które robimy razem* i *Social Design for Social Living* (wystawa i program działań w Galerii Narodowej Indonezji w Dżakarcie). Interesuje

się interdyscyplinarnymi i performatywnymi doświadczeniami w sztuce współczesnej i designie społecznym, a także wspólnotowymi praktykami artystycznymi. W praktyce edukacyjnej wykorzystuje podróż jako narzędzie sztuki, tworząc team-worki artystów, projektantów, aktywistów. Jedną ze zorganizowanych przez niego takich zespołowych praktyk pt. *ART (OF) JOURNEY* była oficjalną częścią programu Triennale w Katmandu w 2017 roku.

INDYWIDUALNE KONSULTACJE KURATORSKIE

(cztery uzgodnione wspólnie terminy w grudniu 2021 r. i styczniu 2022 r.)

Pomiędzy 13 grudnia 2021 a 28 stycznia 2022 odbywać się będą indywidualne konsultacje kuratorskie z uczestniczkami i uczestnikami Instytutu Otwartego odnośnie momentu, w którym znajdują się w realizacji swoich przedsięwzięć. Omówimy wyzwania stojące przed uczestniczkami i uczestnikami oraz postaramy się znaleźć rozwiązania wszystkich napotkanych podczas realizacji problemów. Spotkania kuratorskie posłużą również wstępnemu wyobrażeniu sobie kształtu, jaki przybrać mogą prezentacje poszczególnych prac z myślą o podsumowaniu procesu Instytutu Otwartego w marcu 2022 r. Wspólnie z grupą ustalone zostaną dwa terminy grudniowe i dwa styczniowe, kiedy zespół kuratorski będzie do dyspozycji uczestniczek i uczestników Instytutu.

Prowadzenie: **Alicja Borkowska, Agnieszka Róż, Igor Stokfiszewski**

Większość wydarzeń w ramach Instytutu jest współorganizowana przez Strefę Wolnościową i Jasną 10. Warszawską Świetlicę Krytyki Politycznej w ramach programu Centrum Jasna finansowanego ze środków Miasta Stołecznego Warszawy.

Partnerzy programy Centrum Jasna: Fundacja Automatophone, Fundacja Kaleckiego, Kolektyw Kem, Widok. Fundacja Kultury Wizualnej.

2.1.4 MIGRART.WAW.PL

Migrart.waw.pl to pierwsza platforma internetowa prezentująca sylwetki oraz prace twórców i twórczyń migranckich mieszkających w Warszawie, umożliwiająca sieciowanie i współpracę osób o różnym pochodzeniu kulturowym z instytucjami i organizacjami z sektora kultury i sztuki.

To baza kontaktów istniejąca od 2021 roku, ale też cykliczne spotkania sieciujące, gdzie zapraszamy wszystkich twórców i twórczyń migranckie, chcących podzielić się swoimi doświadczeniami pracy w kulturze w Warszawie. Spotkania otwarte są także dla osób, które zajmowały się twórczością artystyczną w swoim kraju pochodzenia, a w Polsce nie miały do tej pory na to szansy, jak również dla przedstawicieli i przedstawioelek warszawskich organizacji i instytucji ze świata kultury i sztuki. Rozmawiamy o tym, jak wygląda współpraca stołecznych instytucji kultury z osobami migranckimi i uchodźczymi, dzielimy się doświadczeniami i wymienimy dobrymi praktykami, staramy się tworzyć sieci współpracy i wymieniać wiedzą.

W 2021 zorganizowaliśmy spotkania prezentujące portal, jego możliwości i spotkania sieciujące na Jasnej 10 w Warszawskiej Świetlicy Krytyki Politycznej, na które zaprosiliśmy twórców i twórczyń migranckie oraz warsztaty narzędziowe z coachką i facylitatorką Aleksandrą Jach: „Jak opowiadać o swojej twórczości?” i „Moje mocne strony”.

Na pierwszym warsztacie uczestnicy i uczestniczki pracowali nad sposobami prezentacji swojej twórczości oraz nad

umiejętnościami dotyczącymi przyjmowania informacji zwrotnej i adaptowania usłyszanych treści do sposobu w jaki opowiadają o własnej twórczości.

Podczas drugiego warsztatu uczestniczki i uczestnicy:

- ❖ zwiększyli świadomość dotyczącą swoich mocnych stron;
- ❖ nazywali swoje mocne strony;
- ❖ zrozumieli w jaki sposób używać swoich mocnych stron;
- ❖ dowiedzieli się jak można inaczej pracować ze swoimi mocnymi stronami.

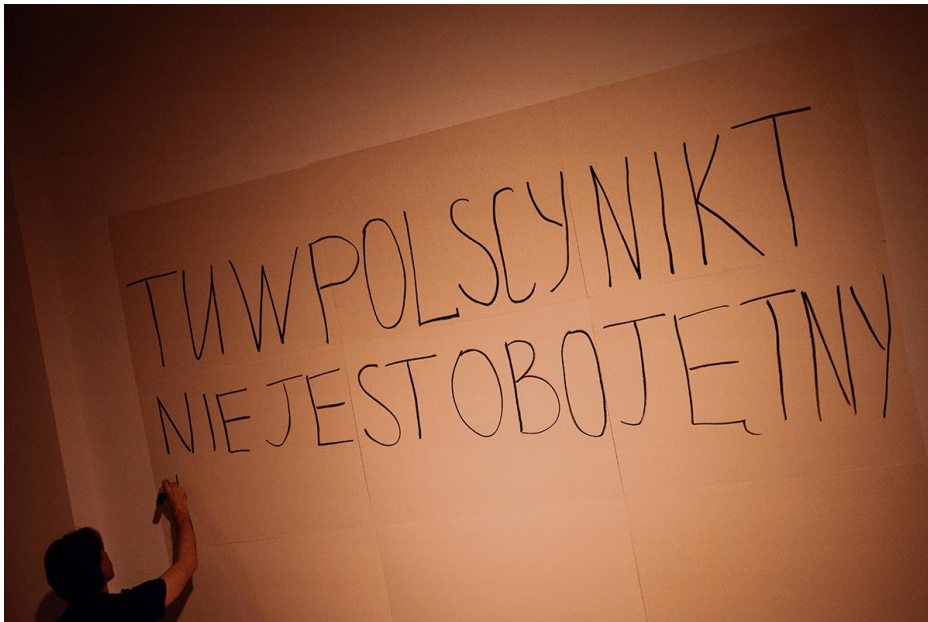

Projekt był współfinansowany ze środków miasta stołecznego Warszawa.

2.1.5 STRAJK

Instalacja performatywna

Głód jest jak mgła, wybucha w brzuchu, rozsadza go od wewnątrz, rozsadza głowę, zostawiając w niej tylko mdłą pustkę. Głód jest jak świadectwo, manifest tego, że zostaniemy i nie znikniemy. I że w kółko będziemy chodzić po rondzie Wolnej Białorusi. Jeżeli takie kiedykolwiek powstanie.

W interaktywnym wydarzeniu teatralnym zastanawialiśmy się nad strajkiem głodowym jako formą walki i sprzeciwu, odwołujemy się do doświadczeń strajkujących oraz do historii innych osób protestujących w tym czasie w Białorusi. Dyskutowaliśmy o głodzie – zarówno tym fizycznym, jak i głodzie innych aspektów życia oraz wolności. *STRAJK* był swoistą kontynuacją wiosennego protestu z 2021 roku, akcją artystyczno-solidarnościową, która przyczynia się do dalszej obecności tematu w przestrzeni publicznej, a jednocześnie stworzyła miejsce na szerszą refleksję nad poczuciem sprawczości i bezsilności, nad sensem walki o swoje prawa i solidarności w działaniu.

Czułyście kiedyś głód, zimno, tęsknotę, namacalną granicę między powrotem a niepowrotem? Czuliście się kiedyś śledzeni? Miałyście okazję głodować w centrum Europy? Śniliście o miejscach, do których nie wrócicie przez 2, 5, 8 najbliższych lat? Widzieliście światełka w oknach blokowisk, które zapalają się i gasną, powoli, ale jednocześnie szybko, niczym umierające świetliki?

Pokazy odbyły się w dniach 17-21 listopada o godz. 19.00 na Jasnej 10 w Warszawskiej Świetlicy Krytyki Politycznej.

Zapis audio jest dostępny na stronie www.strefawolnoslowa.pl

Twórcy i twórczynie: Alicja Borkowska, Ray Dickaty, Volha Kasenchuk, Volha Kolakoltsava, Karolina Kotowska, Veranika Los, Anastasia Matskevitch, Joanna Mueller, Bazhena Shamovich, Mikołaj Stońka, Aleksander Unukovich, Alexey Vorsoba, Łukasz Wójcicki

Produkcja: Magdalena Duszyńska-Sasin

Promocja: Weronika Chinowska, Pavlo Luhovyi

Instytut+centralny

Ministerstwo
Kultury
Dziedzictwa
Narodowego
i Sportu.

„Strajk” powstał w ramach programu OFF POLSKA realizowanego ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu.

2.1.6 Ludowa Historia Polski

W ramach cyklu wykładów i seminariów Ludowej Historii Polski stawiamy sobie za cel odzyskanie pamięci o dziejach 90% populacji naszego kraju. Otóż dziś, bez odzyskania historii klas ludowych, trudno sobie wyobrazić odbetonowanie teraźniejszości, a zarazem otwarcie jej na przyszłość. Projekt historii ludowej, łączy w sobie funkcje tożsamościowe, poznawcze i utopijne. Stara się odzyskać wymazane doświadczenia, marzenia i walki.

Prowadzenie

Przemysław Wielgosz- dziennikarz i publicysta, redaktor naczelny miesięcznika *Le monde diplomatique* edycja polska oraz serii książkowych Biblioteka *Le Monde diplomatique* i Biblioteka alternatyw ekonomicznych.

- **Emancypantki? Ludowa historia kobiet w PRL**

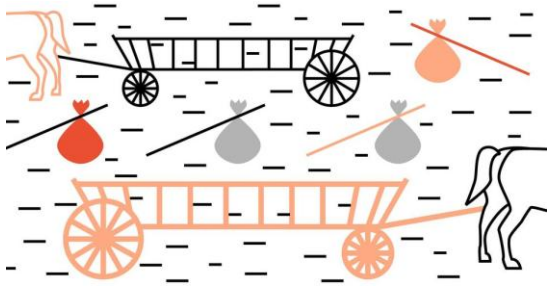

Po roku 1945 kobiety w Polsce doświadczyły prawdziwej, choć przez wiele lat niezauważanej w oficjalnych historiach PRL, rewolucji. Kobiety z klas ludowych – chłopki, robotnice, biedne mieszkanki miast i slumsów stały się beneficjentkami zmian w stosunkach społecznych, kulturalnych i międzyplciowych, ale też je

współtworzyły – przekraczając granice przypisanych im ról i negocjując dostępne pola aktywności. Po raz pierwszy w historii otworzyły się przed nimi możliwości emancypacji, zdobycia zwołu, uzyskania ekonomicznej samodzielności. Ta wielka transformacja przebiegała nierównomiernie. Jej pozytywne rezultaty nie dotyczyły wszystkich kobiet, nie obejmowały ich w równym stopniu, a czasem okazywały się nietrwałe. Niemniej zmiany stworzyły kobietom z klas niższych przestrzeń autonomii o nieznanym wcześniej zakresie. Pełniły nowe role zawodowe, społeczne i rodzinne. Kobiety ze wsi wkraczały do fabryk, uczelni, urzędów, usług publicznych i polityki. Rewolucje edukacyjna i obyczajowa, seksualna i zdrowotna, upowszechnianie się wzorów zaangażowania politycznego i związkowego sprawiły, że kobiety znalazły się w centrum wielu procesów społecznych i wydarzeń politycznych. Strajkowały w Łodzi lat 40., a potem na początku lat 70. i 80. Były awangardą zmian na Polskiej wsi w erze niesłusznie zwanej „małą stabilizacją”. Rewindykowały swoje prawa reprodukcyjne, wymuszając zmianę stalinowskich przepisów wbrew partii i Kościołowi.

O genderowej historii ludowej opowiadały dr hab. Barbara Klich-Kluczevska i dr Katarzyna Stańczak-Wiślicz, współautorki (wraz z dr hab. Małgorzatą Fidelis i dr Piotrem Perkowskim) książki „Kobiety w Polsce 1945-1989. Nowoczesność, równouprawnienie, komunizm”.

- **Płynna tożsamość. Od mikromobilności do migracji chłopów staropolskich**

Czy chłopski świat w erze nowożytnej kończył się na granicy wsi lub pól do niej należących, a jego mieszkańcy doświadczali życia tylko jako statycznego cyklu przyrody? Ten pokutujący ciągle stereotyp nie pasuje do realiów historycznych. W rzeczywistości ówczesna ludność chłopska cechowała się sporym stopniem mobilności, a

doświadczenie migracji nie było jej obce.

Podczas spotkania z dr hab. Mateuszem Wyżgą przyjrzelśmy się najnowszym badaniom nad mobilnością ludności chłopskiej w Rzeczypospolitej przedrozbiorowej w kontekście poddaństwa i pańszczyzny. Interesowała nas zmiana społeczna, sieci społeczne, a przede wszystkim możliwości funkcjonowania ludności chłopskiej, pokonywane dystanse geograficzne i społeczne, udział chłopów w procesie odbudowy demograficznej miast staropolskich oraz w rynku. Badania prof. Mateusza Wyżgi zostały oparte na zróżnicowanej podstawie źródłowej z długiego ciągu dziejowego (1501-1800), jak również przy zastosowaniu metod ilościowych i jakościowych.

Dr hab. Mateusz Wyżga, Profesor Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Pracuje w Instytucie Historii i Archiwistyki UP. Zajmuje się archiwistyką oraz historią społeczno-gospodarczą, a zwłaszcza demografią historyczną, mobilnością i migracjami, mikrohistorią, a także dziedzictwem kulturowym wsi polskiej. Pilny czytelnik Fernanda Braudela.

- **Rzeczpospolita zbuntowana**

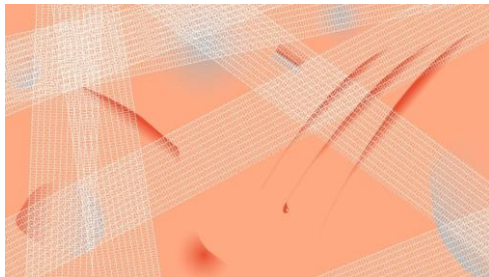

Wielki kryzys 1929 r. uderzył w peryferyjną gospodarkę II Rzeczypospolitej ze szczególną siłą, dodatkowo spotęgowaną przez nieudolną politykę ówczesnych władz. Ogromne bezrobocie, brak zabezpieczeń socjalnych i dramatyczna skala pauperyzacji stały się zapalnikiem całej fali protestów społecznych, na które państwo

odpowiedziało brutalnymi represjami. Do tłumienia strajków i demonstracji kierowano nie tylko uzbrojoną w broń palną policję, ale także oddziały wojska, a strzelanie do tłumów należało raczej do reguły niż do wyjątków. Przemoc miała charakter masowy i obustronny, choć dramatycznie nierówny, pociągając za sobą setki ofiar. Protesty społeczne w przedwojennej Polsce niosły wielkie ryzyko dla ich uczestniczek/ków. Mimo to brały w nich udział setki tysięcy ludzi. Kim byli i o co walczyli? W imię czego ryzykowali pobicie, więzienie a często życie? Jak się organizowali? Czy mogli liczyć na sojuszników politycznych? Jaka była dynamika i geografia społecznych buntów w latach 1930-1935? Jaka była płec buntu społecznego w ówczesnej Polsce? Co łączyło robotnicze strajki w przemyśle i walki chłopskie na wsi? Jak konflikty klasowe miały się do walki o prawa mniejszości narodowych? Czy społeczny opór w czasie kryzysu wymusił zmianę polityki ekonomicznej i społecznej państwa?

Dr hab. Joanna Dufurat, Instytut Historyczny Uniwersytetu Wrocławskiego

- **Od Eldorado do Krainy Pieczonych Gołąbków – ludowe utopie w dawnej Polsce**

Pańszczyźniana niewola, na której szlachta zbudowała swoje państwo, dwory i pałace wytworzyła skomplikowaną sieć władzy opartą na przemocy i kulturze pogardy. W ramach tego systemu relacja między panem a poddanym tworzyła ramy dla delegowania podporządkowania i przemocy w dół. Cierpienia zadawane

ciałom chłopskich mężczyzn przez dworskich oficjalistów determinowały cierpienia zadawane przez nich ciałom chłopów. Wyzysk, brutalne bicie, przemoc seksualna i poniżenie utrzymywały ten system w ruchu. Ale przemoc to tylko połowa historii – druga to taktyki oporu oraz wizja innego, lepszego świata, który wyartykułowała klasa ludowa. „W dawnej Polsce nie było utopii elitarnych, ale były ludowe” – twierdził niegdyś Janusz Tazbir. Książka „Chamstwo” Kacpra Pobłockiego wraca do tego tematu i pokazuje, że inna Rzeczpospolita była możliwa przywołując ludową „teologię wyzwolenia” z końca XVI wieku.

dr hab. Kacper Pobłocki (EUROREG Uniwersytet Warszawski)

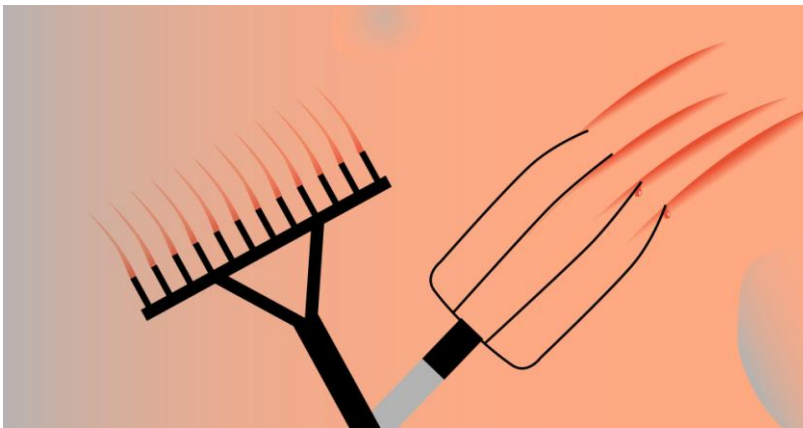
- **Seks, przemysł i zdrowie narodu. Praca seksualna w XIX-wiecznej Polsce**

Druga połowa XIX wieku na ziemiach polskich, to czas gdy młode kobiety z klas ludowych stały się uczestniczkami i ofiarami wielkiej transformacji społeczno-ekonomicznej. Były robotnicami w wyrastających jak grzyby po deszczu fabrykach, służącymi w domach nowego

mieszczanstwa i burżuazji, a wreszcie pracownicami seksualnymi. W każdej z tych ról starały się manifestować swoją podmiotowość i walczyć o sprawczość, w każdej podlegały opresji ekonomicznej, klasowej i seksualnej. Praca seksualna kobiet skupiała w sobie wszystkie aspekty kondycji kobiet z proletariatu czasów intensywnej industrializacji. Dla wielu młodych kobiet stanowiła alternatywę wobec wyniszczającej harówki w przemyśle i niewolnictwa służby domowej, a zarazem była przedmiotem moralnej paniki związanej z chorobami wenerycznymi, kontroli ze strony policji, źródłem mizoginistycznych mitologii, a także dwuznacznych prób emancypacji pracownic seksualnych. Inspiracją dla tematu pierwszego spotkania w IV sezonie Ludowej historii Polski była książka dr Alicji Urbanik-Kopec pt. „Chodzić i uśmiechać się wolno każdemu”, która traktuje o pracy seksualnej w na ziemiach polskich w XIX wieku.

- **Pańszczyzna – czas zniewolenia**

Nad dziejami Rzeczypospolitej unosi się widmo pańszczyzny. Trudno ją nazwać inaczej, bo przecież na wszelkie sposoby staramy się egzorcyzmować jej pamięć. Pańszczyzna nie wygląda najlepiej w skupionych na dziejach elit programach nauczania

historii i nie sprzedaje się dobrze w heroicznym obrazkach o przeszłości, które tworzy popkultura. Nawet potomkowie ofiar tego systemu pracy przymusowej wolą przypisywać sobie szlacheckie pochodzenie. Czy jednak ten historyczny syndrom sztokholmski nie jest najlepszym dowodem na ciągle nieprzepracowane pańszczyźniane dziedzictwo w polskiej kulturze? Chyba trudno o lepszy dowód na konieczność zmierzenia się z tym trudnym tematem bez relatywizowania wpisanej w niewolną pracę przemocy i bez negacjonizmu uciekającego w rzekomą specyfikę dawnych czasów. Bądź co bądź uformowany w XVI wieku system ekonomiczny oparty na wyzysku niewolnej pracy chłopów i chłopek trwał dłużej niż dynastia Jagiellonów i dłużej niż I Rzeczpospolita. Czym zatem była pańszczyzna? Skąd się wzięła, kto na niej zarabiał i dlaczego zasługuje na miano polskiego niewolnictwa? Ile kosztował chłop pańszczyźniany i czym różnił się od szlachty? Co to było prawo bata i co wódka robiła z chłopem?

O tym wszystkim rozmawialiśmy z Kamilem Janickim autorem książki *Pańszczyzna. Prawdziwa historia polskiego niewolnictwa*.

2.1.7 STREFA WOLNOSŁOWA NA GRANICY POLSKO-BIAŁORUSKIEJ

We wrześniu 2021 roku nasza fundacja przyłączyła się do oddolnej inicjatywy Grupa Granica, w ramach której zaangażowała się w pomoc humanitarną osobom uchodźczym na granicy polsko-białoruskiej. Zaangażowanie Strefy WolnoSłowej w pierwszych miesiącach działania Grupy Granica polegało na informowaniu o sytuacji, udziale w manifestacjach i pikietach oraz na koordynacji pomocy rzeczowej niezbędnej do pomocy na pograniczu. Wspólnie z Krytyką Polityczną zorganizowałyśmy w Warszawie zbiórkę odzieży zimowej, powerbanków, suchej żywności i innych rzeczy niezbędnych do kompletowania pakietów pomocowych. We wrześniu i październiku odpowiadałyśmy również za kontakty z PCK, który włączył się w organizację pomocy rzeczowej w Białymstoku i Lublinie. Od listopada 2021 do połowy 2022 roku prowadziłyśmy Punkt Interwencji Kryzysowej przy granicy, gdzie zorganizowałyśmy magazyn z pakietami pomocowymi oraz koordynowałyśmy harmonogram pracy wolontariuszy i wolontariuszek niosących pomoc humanitarną osobom przebywającym w lasach przy granicy PL-BY. Działalność PIK finansowana była z dotacji, jaką otrzymaliśmy z Funduszu Pomocy Pomagającym Fundacji Batorego oraz z darowizn przekazanych nam na ten cel przez osoby prywatne i organizacje, jak również ze wspólnych środków pozyskiwanych na zbiórkach crowdfundingowych Grupy Granica.

3. UCHWAŁY

Uchwała nr 1/2021 Zarządu Fundacji z dnia 30/06/2020
o przyjęciu sprawozdania finansowego za 2020 rok

4. DANE FINANSOWE

1) informacja o wysokości uzyskanych przychodów, z wyodrębnieniem ich źródeł (np. spadek, zapis, darowizna, środki pochodzące ze źródeł publicznych, w tym z budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego) oraz formy płatności (np.gotówka, przelew), odpłatnych świadczeń realizowanych przez fundację w ramach celów statutowych z uwzględnieniem kosztów tych świadczeń; jeżeli prowadzono działalność gospodarczą, wynik finansowy tej działalności oraz procentowy stosunek przychodu osiągniętego z działalności gospodarczej do przychodu osiągniętego z pozostałych źródeł.

Fundacja osiągnęła w roku obrotowym przychody z następujących źródeł:

Płatne warsztaty: 193.440,00

Udział w projekcie „Dramaturgie społeczne” w kooperacji z Teatrem Powszechnym:

Dotacje M.St. Warszawy: 30.000,00

Dotacje Komisji Europejskiej: 170.891,40

Darowizny osób fizycznych: 19.610,00

Pozostałe 230.927,65

2) Informację o poniesionych kosztach na:

a) realizację celów statutowych, 386.035,14

b) administrację (czynsz, opłaty telefoniczne, pocztowe itp.), 1.444,32

c) działalność gospodarczą 80.984,57

d) pozostałe koszty 0,00

3) Dane o:

a) Liczbie osób zatrudnionych w fundacji z podziałem według zajmowanych stanowisk i z wyodrębnieniem osób zatrudnionych wyłącznie w działalności gospodarczej. W roku 2021 fundacja podejmowała jedynie współpracę na zasadach określonych w Kodeksie Cywilnym, nie było osób zatrudnionych jedynie w działalności gospodarczej, łączna ilość osób , które podjęły współpracę z fundacją w roku 2021 to : 73 osoby.

b) Łącznej kwocie wynagrodzeń wypłaconych przez fundację z podziałem na wynagrodzenia, nagrody, premie i inne świadczenia, z wyodrębnieniem całości tych wynagrodzeń osób zatrudnionych wyłącznie w działalności gospodarczej. Jedynie umowy cywilno-prawne: : 332 713,14

c) Wysokości rocznego lub przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wypłaconego łącznie członkom zarządu i innych organów fundacji oraz osobom kierującym wyłącznie działalnością gospodarczą z podziałem na wynagrodzenia, nagrody, premie i inne świadczenia.

Członkowie zarządu pracują bez wynagrodzenia, jako osoby zatrudnione (współpracownicy)

przy realizacji poszczególnych projektów fundacja wypłaciła osobom, które pełnią funkcje w

zarządzie kwotę: 3.944,07/osobę/m-c

d) Wydatkach na wynagrodzenia z umów zlecenia.

Fundacja opiera swoją działalność na współpracownikach, suma wydatków z tytułu wynagrodzeń z umów zlecenia i o dzieło wyniosła w ciągu roku: : 332.713,14

e) Udzielonych przez fundację pożyczkach pieniężnych, z podziałem według ich wysokości, ze wskazaniem pożyczkobiorców i warunków przyznania pożyczek oraz z podaniem podstawy statutowej udzielania takich pożyczek.

Nie występują.

f) Kwotach zgromadzonych na rachunkach płatniczych, ze wskazaniem banku w przypadku rachunku bankowego lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo- kredytowej w przypadku rachunku członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo- kredytowej, oraz kwotach zgromadzonych w gotówce.

Bank fundacji to BNP PARIBAS, fundacja prowadzi wyodrębnione konta dla działalności gospodarczej i dla projektów:

Na dzień bilansowy fundacja wykazała: : 284.790,61

g) Wartości nabytych obligacji oraz wielkości objętych udziałów lub nabytych akcji w spółkach prawa handlowego ze wskazaniem tych spółek.

Nie występują

h) Nabytych nieruchomościach, ich przeznaczeniu oraz wysokości kwot wydatkowanych na do nabycie.

Nie występują

i) Nabytych pozostałych środkach trwałych.

Nie występują

j) Wartości aktywów i zobowiązań fundacji ujętych we właściwych sprawozdaniach finansowych sporządzanych dla celów statystycznych.

Wartość aktywów i pasywów w roku bilansowym wynosiła: :346.263,02

Wartość pozycji: rezerwy i zobowiązania: : 64.397,04

Zysk strata z lat ubiegłych: : +71.456,51

Inwestycje krótkoterminowe: :284.790,61

4) Dane o działalności zleconej fundacji przez podmioty państwowe i samorządowe (usługi, państwowe zadania zlecone i zamówienia publiczne) oraz o wyniku finansowym tej działalności.

Brak

5) Informację o rozliczeniach fundacji z tytułu ciężących zobowiązań podatkowych, a także informację w sprawie składanych deklaracji podatkowych

Fundacja korzysta ze zwolnienia w podatku dochodowym od osób prawnych na podstawie art. 17 ust 4 pkt 1 – organizacja składa deklaracje roczną CIT 8 z załącznikami CIT 8o, CIT D.

Jako płatnik podatku dochodowego od osób fizycznych fundacja składa deklaracje PIT 4R oraz wystawia PIT 11 do pracowników i współpracowników. Fundacja jest czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług i składa deklaracje VAT 7 – fundacja składała deklaracje za okresy kwartalne (VAT 7K)

Wszystkie daniny wynikające z powyższych deklaracji zostały uregulowane w ustawowym terminie.

6) Informacja czy w okresie sprawozdawczym była przeprowadzona w fundacji kontrola, a jeśli była, to jaki był jej wynik.

W roku 2021 nie była przeprowadzana kontrola fundacji,

7) Informacja czy Fundacja ustanowiona na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach jest instytucją obowiązaną w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. poz. 723, 1075,1499 i 2215).

Fundacja jest instytucją obowiązaną w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

8) Informację o przyjęciu lub dokonaniu przez fundację ustanowioną na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się ze sobą powiązane, wraz ze wskazaniem daty i kwoty operacji.

Nie było płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro.